

20 ÁR SÍÐAN »STATHAV« FÓRST

BJARGING

Froskmenn funnu annan mannin, ið var umborð á »Stathav«. Fleiri vraklutir vórðu bjargaðir frá illa brotna vrakinum

Ikki bar til at fáa hann upp, tí líkindini vóru vánalig, og báturin var fullur av sjóvi. Kortini bar til hjá monnum at hyggja í bátin, og teir kundu bert staðfesta, at eingin var í honum.

Nógvir vraklutir vóru at síggja í sjónum, og nokk so leingi varð fylgt við einum blinkandi ljósi á sjónum, ið

tó vísti seg ikki at vera hin bjargingarbáturin.

Ymsastaðni róku vraklutir

Onnur stýrishurðin og annað frá »Stathav« varð funnið í støðni á Hvítanesi

Mynd: Hilmar Jan Hansen

upp á land, og á støðni á Hvítanesi funnu menn nú aðra stýrihúshurðina, ið var illa brotin, og eisini varð ymiskt anað úr bjargingar-bátinum funnið, eitt nú tvær neyðrakettir og medisinpakkinn. Eisini varð funnið eitt lítið petti av róðrinum á »Stathav«.

Byrjaðu aftur at leita í lýsingini

Í lýsingini gjáramorgunin, umleið klokkan 8:30 byrjaðu skipini aftur at leita, og eisini vóru onnur skip úti í fjørðinum og leitaðu. Leitað varð eisini millum Stong og Eystnes.

Avlandsvindur var um náttina, vestan og tí varð nóg av tí, ið hevði ligið í fjørðinum og verið inni móti landi, farið longur út á fjørðin.

Í ódnarveðrinum, ið var um náttina, sakk »Stathav«

Toppljósið fór bráðliga beint niðureftir

Sambært Anfinni Jacobsen, ið sá tilburðin, tá »Stathav« fór runt millum Byrgistanga og flesina mánadagin, gekk alt øgiliga skjótt fyri seg: – Eg veit ikki, hvat er hent, men »Stathav« var so mikið mitt útiá, at skipið neyvan hevur borið við land, tá vanlukkan hendi, sigur hann. – Toppljósið fór beint niðureftir, og so sá eg bara tað reyða ljósið

Hilmar Jan Hansen

Sosialurin nr. 234, 7. desember 1994

Anfinnur Jacobsen, leiðari á Veðurstøðini í Havn, var einsamallur á vakt seinna-partin mánadagin, tá hann gjørdist vitni til syrgiligu vanlukkuna, tá »Stathav« fórst á veg úr Havnini og inn á Skálafjørðin.

– Tað var nakað ským-ligt, og eg hevði ikki tendrað ljósið í tí stóra trúminum, tá eg stóð í vindeyganum og hugdi út á fjørðin. Soleiðis stóð eg eisini og hugdi at »Stat-hav«, tá skipið sum so mangan fór siglandi gjøgn-um Hólmásund, greiðir Anfinnur Jacobsen frá.

– »Stathav« kom sigl-andi millum flesina og Byrgistanga, tá alt gjørdist so undarligt. Eg fór so eftir kikaranum fyri at síggja betur, hvat tað var, sum hendi.

Tá Anfinnur hevði fing-ið sær fatur á kikaranum, tók hann og hugdi aftur oman móti »Stathav«, og tá sá hann tað hvíta topp-ljósið fara beint niðureftir, meðan reyða bakborðs-ljósið bleiv ovast.

– Hetta hendi, tá hann var komin tvørs av flesini. Fyrst rak hann nakað á bakborð, men fór so niður á stýriboðrssiðu, sigur Anfinnur Jacobsen.

– Hann legði seg skjótt. Lá eina løtu á liðini, men so sá eg botnin á honum.

Líkindini at leita vóru av teimum allarvánaligastu

Mynd: Hilmar Jan Hansen

Sá lógið út

Hetta sá so mikið lógið út, at Anfinnur beinanvegin tók og setti seg í samband við Tórshavnar Radio fyri at fáa at vita, um teir høvdu hoyrt nakað neyðarlcall ella okkurt sovorðið.

– Men teir høvdu einki hoyrt til nakað sum helst, sigur Anfinnur Jacobsen.

– Tá eg so hugdi aftur, hevði skipið snrað sær inneftir og lá púra stilt mitt í sundinum. Sera ským-ligt var, men eg sá hampu-liga væl kortini. Tað heila gekk sera skjótt fyri seg. »Stathav« lá beinanvegin serflatur á einum 80 ella 90 stigum, og eg tori ikki at siga, hvussu langa tíð alt tók, men helst hevur tað ikki verið meira enn einir fyra ella fimm minuttir.

Manningin á »Stathav« hevur altíð borið orð á sær fyri at seta trygina í hásæti, og teir hava eitt nú altíð havt tveir bjargingar-bátar umborð – eisini, tá lógarkravið til í ár segði,

at har skuldi vera tann eini. Eisini vóru altíð teir bjargingarvestar á brúnni, umframt at øll onnur trygdarútgerð var í lagi – og gjarnagott og væl tað.

Neyvan broið við land

– Eg veit ikki, hvat er hent, men »Stathav« var so mikið mitt útiá, at at skipið neyvan hevur borið við land á nakran hátt, tá vanlukkan hendi, heldur Anfinnur Jacobsen.

Hann hugsar, at heldur hevur okkurt verið áfatt umborð, ið hevur ført vi sær, at skipið er farið runt, men tað sigur hann seg annars ikki duga at meta um.

– Tá vanlukkan hendi, var keðiligt í sjónum. Tað rak beint uppi, og har var øgiliga drabbut, sigur hann.

– Vestfallið rak sum harðast um hetta mundið, og nógvur vindur var eis-ini.

20 ár síðani vanlukkuna við »Stathav«

Í dag eru 20 ár liðin, síðani »Stathav«, oljubáturin hjá Statoil í Føroyum, fór runt og sakk millum Byrgistanga á Flesjina við Hoyvíkshólm í Nólsoyarfirdi. Tveir mans, Otto Reinert Petersen og Henry Frederiksberg sjólótust.

Vit endurprenta í dag frágreiningina, sum Hilmar Jan Hansen, blaðmaður á Sosialinum, skrivaði í blaðnum, sum er dagfest 7. desember 1994. Tað er blaðið, sum kom á gøtuna kvöldið eftir vanlukkuna, týsdagin 6. desember. Vanlukkan hendi mánadagin 5. desember klokkan 16:30.

